

РЕШЕНИЕ

№ 13533

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8425** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1,2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на М. С. Д. от [населено място] срещу Заповед № 960/17.07.2025 година на Министър на околната среда и водите, с която последният прекратил служебното правоотношение на М. С. Д. на длъжност- Началник на Отдел“ Финансова дейност“ в Главна дирекция „ Оперативна програма „Околна среда“, считано от 18.07.2025 година на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издадената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон и в конкретния случай длъжността не е съкратена, тъй като числеността на Главна дирекция“ Оперативна програма“ Околна среда“ в това число и в Териториалните звена – В. Т. и С. 3. е 121 служители и този брой не е намален към 18.07.2025 година, като необходимостта от разписаните в последната Длъжностна характеристика на жалбоподателя от 15.06.2020 година функции и задължения не са отпаднали, като основната цел на длъжността преките задължения на Началник отдел „ Финансова дейност“ продължават да съществуват като система от функции, задължения и отговорности и това е в грубо нарушение на чл.6 от АПК, като при съкращаването му той е бил възмутен, защото не му е предложено да заеме друга свободна длъжност и съкращаването на длъжността преследва различни от преследваните цели, а наред с това новото Длъжностно разписание не е стигнало до оспорващия и не са оповестени критериите,по които органът по назначаването ще упражни оперативната си самостоятелност. Иска се отмяна на заповедта и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- М. С. Д. редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Д., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на заповедта развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването-Министър на околната среда и водите редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт Н. редовно упълномощена, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като моли да бъде редуцирано. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1038/12.09.2024 година на Министър на околната среда и водите е наредено М. Д. на длъжност- Главен експерт в Сектор „ Финансово планиране, счетоводна отчетност и сертификация“ в Отдел“ Финансова дейност“ да изпълнява длъжността – Началник на отдел „ Финансова дейност“ в Главна дирекция“Оперативна програма, Околна среда“ по вътрешно съвместителство, считано от 12.09.2024 година за неопределен срок – до назначаване на титуляр на незаетата длъжност, но за не повече от 6 месеца.

Със Заповед № 1074/16.10.2024 година на Министър на околната среда и водите е наредено да бъде прекратено действието на Заповед № 1038/12.09.2024 година на Министър на околната среда и водите, с която е наредено М. С. Д. на длъжност – Главен експерт в Сектор“ Финансово планиране,счетоводна отчетност и сертификация“ в Отдел“ Финансова дейност“ да съвместява свободната длъжност – Началник на отдел “ Финансова дейност“ считано от 17.10.2024 година.

Със Заповед № 1073/16.10.2024 година на Министър на околната среда и водите оспорващият М. Д. е назначена за държавен служител на длъжността – Началник на отдел в Отдел“ Финансова дейност“ за неопределено време , считано от 17.10.2024 година

На 16.07.2025 година до Министър на околната среда и водите е депозиран Доклад от И. П.- Главен директор на Главна дирекция, „ Оперативна програма“ Околна среда“ в Министерство на околната среда и водите относно управление на човешките ресурси в Главна дирекция „ Оперативна програма“ Околна среда“, в който е посочено, че с цел подобряване на организацията на работата, подобряване на координацията и контрола при осъществяване на основните дейности в Дирекцията , минимизиране на предпоставките, които биха довели до допускане на грешки и забавяне на изпълнението на задълженията, намаляване на административната тежест, опростяване на процедурите, но при съблюдаване на съществеността на необходимия контрол е предложено да бъде направена реорганизация в ГД ОПОС с цел оптимизиране на структурата и работните процеси в ГД ОПОС, в това число и изпълняваните от отделите функции и задължения и е предложена структурна промяна, при която в Дирекцията се обособят 5 отдела на база на взаимовръзката на процесите и дейностите, които се изпълняват при управлението на програмите при правилото за разпределение на функциите със следните наименования- Отдел“ Програмиране и договаряне“ със сектори- Сектор“ Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка“, Сектор „ Оценка и подбор на проекти и договориране“, Отдел“ Координация, комуникация и техническа помощ“, Отдел“ Мониторинг и верификация“ със Сектор-“Техническа верификация“, Сектор„Финансова верификация“, Отдел“Финансово планиране и счетоводна отчетност“, Отдел“ Законосъобразност на процедури, управление на риска и контрол“ със Сектор- “ Законосъобразност на процедури“ и Сектор

„ Управление на риска и контрол“ и е предложено Отдел „ Финансова дейност“ и съществуващите към него два сектора „ Финансова верификация и плащания“ и „ Финансово планиране, счетоводна отчетност и сертификация“ да бъдат закрити, а да се обособи Отдел“Финансово планиране и счетоводна отчетност, който да изпълнява ключови функции и задачи, свързани с финансовото управление, счетоводната отчетност, финансовото планиране и прогнозирането , подготовка на доклади по верификация и декларации за допустими разходи и данните за отчетността към ЕК във връзка с изискванията на Регламентите по Програма „ Околна среда ПОС/ 2021-2027 година, като длъжността- Началник отдел „ Финансова дейност“ от закрития отдел да се съкрати, доколкото същата няма да фигурира и като наименование и като нормативно определена позиция в Щатното разписание, в това число и като съвкупност от определени функции,задачи и задължения, установени в Длъжностната характеристика и да се разкрие нова длъжност в Щатното разписание- Началник отдел“ Финансово планиране и счетоводна отчетност“ да се формира от общо 12 щатни длъжности, като разпределението и преназначаването на служителите в отдела да бъде в посочения вариант в Доклада.

Със Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година Министър на околната среда и водите на основание чл.25,ал.7 от Закона за администрацията, във връзка с чл.11,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, чл.3,ал.1,т.5 и чл.17 от Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите и Доклад от Главния директор на Главна дирекция„ Оперативна програма „Околна среда“ изменил Длъжностното разписание в Министерство на околната среда и водите , като в Главна дирекция „ Оперативна програма„ Околна среда“, закрил следните структурни звена- Отдел“Програмиране и планиране“,Отдел“ Оценка на проекти и договаряне“, Отдел“ Техническа верификация“, Отдел“ Финансова дейност“ със сектор“Финансова верификация и плащания“ и Сектор „ Финансово планиране , счетоводна отчетност и сертификация“, Отдел“ Последващ контрол“ и Отдел „ Администриране на нередности“ и съкратил редица отдели , като в отдел „ Оценка на проекти и договаряне – съкратил една щатна бройка- Началник на отдел, три щатни бройки – Държавен експерт, две щатни бройки – Главен експерт , една щатна бройка – Старши експерт, 5 щатни бройки – Главен сътрудник по УЕПП и 2 щатни бройки – Старши сътрудник по УЕПП и създал Отдел“ Програмиране и договориране“ със Сектор „ Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка“ и Сектор „ Оценка и подбор на проекти и договориране“, като разкрил 1 щатна бройка на длъжността – Началник на отдел в Сектор „ Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка“ разкрил 1 щатна бройка – Началник сектор, 8 щатни бройки – Държавен експерт, 2 щатни бройки- Главен експерт и 1 щатна бройка- Главен сътрудник по УЕПП, а в Сектор „ Оценка и подбор на проекти и договориране“ разкрил 1 щатна бройка – Началник на сектор, 3 щатни бройки- държавен експерт и 10 щатни бройки – Главен експерт, 5 щатни бройки– Главен сътрудник по УЕПП и 2 щатни бройки – Старши сътрудник по УЕПП, като в Отдел“ Финансова дейност“ , със сектор „ Финансова верификация и плащания“ и Сектор „ Финансово планиране, счетоводна отчетност и сертификация съкратил една щатна бройка на длъжността- Началник на отдел и създал отдел“ Финансово планиране и счетоводна отчетност“ със следните щатни бройки- - разкрил 1 щатна бройка на длъжността- Началник на отдел , разкрил 2 щатни бройки – Държавен експерт, 7 щатни бройки – Главен експерт , 1 щатна бройка- Старши експерт и 1 щатна бройка – Главен сътрудник по УЕПП.

На 17.07.2025 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 960, с която прекратил служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ-

поради съкращаване на длъжността считано от 18.07.2025 година.

Заповедта е връчена на оспорващия на 18.07.2025 година .

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства ,както и събрани в хода на процеса такива.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подаден в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед №960/17.07.2025 година, с която Министър на околната среда и водите прекратил служебното правоотношение на М. С. Д. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената Заповед е издадена от компетентен орган-това е Министър на околната среда и водите, на когото изрично нормата на чл.17 от Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите е предоставила правото да утвърждава структурата на административните звена, поименното и длъжностното разписание на министерството, както и бюджетите на второстепенните разпоредители с бюджет.

Следва да бъде посочено,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за държавния служител](#) е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване.

Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че М. Г. към датата на издаване на Заповедта е заемал длъжността- Министър на околната среда и водите, като същият е избран за такъв с Решение на Народното събрание за избиране на Министерски съвет на 16 януари 2025 година .

При издаването на Заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителя, а ако не стори това, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Наред с това, твърдението на оспорващия, че не се е запознал с Доклада, които е послужил

като основание за издаване на заповедта, което е довело до ограничаване правото му на защита. На първо място, извършването на структурни промени и утвърждаването на ново длъжностно разписание въз основа на Докладна записка е правомощие на органа по назначаването и какви структурни промени ще предприеме е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. На второ място, органът по назначаването няма задължение преди да утвърди ново Длъжностно разписание да оповести всички актове, които са послужили за изменение и утвърждаване на ново длъжностно разписание на всички служители и да ги довежда до знанието им, с цел да им осигури правото на защита. На още по-силно основание, в настоящата хипотеза при съкращаване на длъжността органът по назначаването няма никакво задължение да довежда до знанието на служителите, които смята да съкрати основанието, което е довело до промяна в структурата на администрацията и да посочи и да се аргументира защо и въз основа на какво извършва структурните промени.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че на оспорващия не са известни критерии, методики и други правила при упражняване на оперативната самостоятелност на органа по назначаването, като такова задължение за оповестяване / в конкретната хипотеза, кога и как ще утвърди нова структура и какви структурни промени ще предприеме/ не е въздигнато нито в ЗДСл, нито в Устройствения правилник и предоставената оперативна самостоятелност е по силата на закона, като преценката какви структурни промени да предприеме не подлежи на съдебен контрол, още по-малко на оповестяване по какъвто и да е начин.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че при издаване на заповедта са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила в посока, че не е нито най-икономичното, нито най-благоприятно за държавата и обществото решението да се прекрати служебното правоотношение с високо квалифициран, компетентен и доказал ръководните си умения в продължение на повече от 10 години служител, изпълняващ съществуващи и нормативно установени функции, защото на първо място дали прекратяването на служебното правоотношение е икономично или не и дали е неблагоприятно за държавата и обществото, е извън спора, предмет на делото и при проверка законосъобразността на издадена заповед за прекратяване на служебно правоотношение съдът не извършва проверка дали прекратяването е икономично и дали това прекратяване е благоприятно за обществото или не.

Наред с това, изложените твърдения на оспорващия и на неговия процесуален представител е/заемащи преобладаващата част от жалбата/ с какви професионални опити и компетентности е и колко добър държавен служител е бил, е извън спора, предмет на делото, още повече, че неговите качества не са предмет на проверка в настоящото съдебно производство/ а биха били такива ако заповедта бе издадена в хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение поради получаване на възможно най-ниската оценка при атестиране/.

При издаване на заповедта ответникът по оспорването е нарушил материално-правните разпоредби на ЗДСЛ.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от

компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието "държавна служба" е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **"че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."**

От събраните доказателства е видно, че оспорваният е заемал длъжността- Началник отдел "Финансова дейност" в Главна дирекция, "Оперативна програма" Околна среда" до 18.07.2024 година, когато и е прекратено служебното правоотношение, която длъжност е съществувала в Щатното разписание, действало до 18.07.2025 година, а след това в

утвърденото ново Длъжностно разписание от 18.07.2025 година тази длъжност вече не съществува, като предприетите структурни промени от органа по назначаването са въз основа на Доклада от 16.07.2025 година на Главен директор на Главна дирекция „ Оперативна програма „Околна среда“ и са утвърдени със Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година.

Що се касае до наведените доводи от страна на адвокат Д. ,че Заповедта за утвърждаване на новото Длъжностно разписание в сила от 18.07.2025 година, Докладът от 16.07.2025 година, както и Поименното и Щатно разписание от 18.07.2025 година са антидатиращи, то настоящият съдебен състав намира тези доводи за неоснователни. На първо място, съгласно константната съдебна практика „истинността“ е родово понятие, което обхваща автентичност (авторството. на изявлението) и вярност (съответствие на удостовереното в документа с действителността) на документа и затова оспорването на истинността на документ по реда на чл. 193 ГПК може да има за предмет или оспорване автентичността на всички видове документи, които имат определен автор (официални и частни, свидетелстващи и диспозитивни), тъй като всички те се ползват с формална доказателствена сила, или оспорване верността единствено на официалните свидетелстващи документи, тъй като свидетелстващите документи (частни и официални), разполагат и с материална доказателствена сила, но тя има обвързващо, създава действие единствено при официалните свидетелстващи документи (обвързваща материална доказателствена сила). Според практиката на ВКС: „ Оспорването на верността на документа е средство за защита срещу обвързващата доказателствена сила на документа и то само срещу материалната доказателствена сила на официалните свидетелстващи документи. ... При диспозитивните документи въпросът за верността на материализираното в тях изявление не възниква поради естеството на това изявление, материализирано в тях. Диспозитивните документи в повече от случаите представляват различни видове граждански и, държавноправни волеизявления - т.е. правни актове. Последните могат да бъдат валидни или невалидни, **НО НЕ И ВЕРНИ ИЛИ НЕВЕРНИ** “ (така Решение № 249 по гр. д. М 270/2012 г. по описа на ВКС, ГК, а „При оспорване истинността на документа се цели отпадане на обвързващата му доказателствена сила, следователно само тогава се открива производство по чл. 193 ГПК“ (така е в Решение № 270 от 19.02.2015 г. по гр. д. № 7175/2015 г. по описа на ВКС, ГК/

На второ място, датата е част от съдържанието на документа и достоверността на датата на съставяне /издаване/ на документ е въпрос на неговата вярност, а не на автентичността му. Длъжностно разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 година и Поименното разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 година са официални диспозитивни документи „Длъжностните и поименните разписания, утвърдени от (органа), са официални диспозитивни документи. Доколкото те обективират волеизявления на издателя си, а не изявление за основано на сетивни възприятия знание, то проверката за истинност обхваща само автентичността.. а не и верността им. “ (така Решение М 14048 от 22.10.2019 г. по адм. д. № 4980/2019 г. по описа на ВАС, I отд.) и като официални диспозитивни документи, Длъжностното разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 г. и Поименно разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 е допустимо да бъде оспорена единствено автентичността им, не и верността им, тъй като при диспозитивните документи въпросът за верността (в т.ч. датираността) на материализираното в тях изявление не възниква. Двете разписания не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила. На следващо място, оспорване достоверността на датата на Длъжностното разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 г. и Поименно разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 година е невъзможно да има за последица отпадане на обвързващата доказателствена сила, с каквато те не разполагат и следователно процесуално недопустимо е да се открива производство по чл. 193 ГПК спрямо тези документи и да се твърди ,че са антидатиращи. Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година на Министъра на околната среда и водите е официален диспозитивен документ - допустимо е да бъде оспорена единствено автентичността й, не и верността й, тъй като при диспозитивните документи въпросът за

верността (в т.ч. датираността) на материализираното в тях изявление не възниква и Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила, а оспорване достоверността на датата на Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година е невъзможно да има за последица отпадане на обвързващата доказателствена сила, с каквато заповедта не разполага и следователно процесуално недопустимо е да се открива производство по чл. 193 ГПК спрямо този документ и да се твърди, че антидатиран. Доклад с изх. № 95-00-3479/16.07.2025 година е официален диспозитивен документ - допустимо е да бъде оспорена единствено автентичността му, не и верността му, тъй като при диспозитивните документи въпросът за верността (в-т.ч. датираността) на материализираното в тях изявление не възниква. Доклад с изх. № 95-00-3479/16.07.2025 година не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила. Оспорване достоверността на датата на Доклад с изх. № 95-00-3479/16.07.2025 г. е невъзможно да има за последица отпадане на обвързващата доказателствена сила, с каквато докладът не разполага и следователно процесуално недопустимо е да се открива производство по чл. 193 ГПК спрямо този документ и да се твърди, че е антидатиран.

Наред с това буди недоумение как оспорващият смята, че Заповедта, Докладът и Поименното и Длъжностното разписание са антидатирани, като в тях ясно е посочена датата и основанието за издаването им, а Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена на оспорващия на 18.07.2025 година и ако бе антидатирана, то възниква въпросът кога би следвало да получи заповедта оспорващият и кога е следвало да бъде издадена. Наред с това буди недоумение как оспорващият смята, че заповедите, Докладът, Поименното и Длъжностното разписание са антидатирани, като в тях ясно е посочена датата и основанието за издаването им, а Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена на оспорващия на 18.07.2025 година и ако бе антидатирана, то възниква въпросът кога би следвало да получи заповедта оспорващият и кога е следвало да бъде издадена. Нещо повече дори, от приложените доказателства от страна на ответника по оспорването е видно, че същите са създадени на датата, на която са издадени.

Докладът от своя страна е изготвен в съответствие с чл. 14 НПКДА, който изисква мотивирано писмено предложение при промени в структурата или длъжностното разписание на администрацията и структурната промяна е обоснована, мотивирана и извършена при спазване на закона, в него са изложени фактически и организационни аргументи, които оправдават преструктурирането и съкращаването на длъжността на оспорващия е в резултат от реална и мотивирана административна промяна, а не от произволно решение или превратно упражняване на власт.

Що се касае да представените три броя доказателства в хода на съдебното производство- Писма от Министър на околната среда и водите до Т. Д. относно предприемане на действия по изменения на Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите и последвалата кореспонденция между тях, то следва да бъде посочено на първо място, че какви кореспонденции е предприел органът по назначаването с по-горестоящия нему орган и то във връзка с предложени промени за изменение на Устройствения правилник е извън спора, предмет на делото. На второ място, дали ще се предприемат или не промени в Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите или не и дали направените предложения от органа по назначаването ще доведат до промяна е ирелевантно за спора, предмет на делото, защото тази кореспонденция е след прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия и след предприемане на структурни промени, а на второ- предмет на съдебна проверка е заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорващия и дали е налице реално съкращаване на длъжността на оспорващия, а не какво се е случило по повод други предложения на органа по назначаването след прекратяване на служебното правоотношение.

От доказателствата по делото също е установено, че след утвърждаване на новото Длъжностно разписание от страна на органа по назначаването в сила от 18.07.2025 година в Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ са извършени структурни промени, като е закрита длъжността на оспорващия-Началник на отдел „Финансова дейност“, но е открита нова щатна бройка на длъжността – Началник отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“ и Началник сектор „Финансова верификация“ в Отдел „Мониторинг и верификация“, като длъжността на оспорващия не съществува в новото Длъжностно разписание, действащо към 18.07.2025 година като нормативно определена позиция, но при сравняване на Длъжностната характеристика на длъжността, която е заемал оспорващият – Началник отдел „Финансова дейност“ с Длъжностната характеристика на новооткритата длъжност- Началник отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“ е налице абсолютно съвпадение – относно преките задължения по двете длъжностни характеристики-планира, ръководи и контролира работата на отдела „Финансова дейност“ в изпълнение на функционалните задължения и следи за правилното прилагане на процедурите по ОПОС 2014-2020 / ПОС 2021-2027 са идентични с преките задължения на длъжността- Началник на отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“- организира и ръководи цялостната дейност на отдела в изпълнение на функционалните задължения съгласно Системите за управление и контрол, и следи за правилното прилагане и спазване на сроковете по по ОПОС 2014-2020/ ПОС 2021-2027, както и с преките задължения на длъжността- Началник сектор в сектор „Финансова верификация“ с една разлика – вместо отдел е посочено сектор, налице е съвпадение между задълженията по ПОС 2021-2027 година по длъжностната характеристика на длъжността, която е заемал оспорващият и длъжността Началник сектор „Финансова верификация“ - организира и ръководи работата на отдела в процеса на осъществяване на финансова проверка и удостоверяване на съответствие с правилата за допустимост на разходите, заявени за възстановяване спрямо периода на допустимост, одобрения бюджет, програмните условия включително съответствието с одобрената ставка за финансиране, съответствие с правилата на държавната помощ, изискванията за устойчиво развитие, възможности, недискриминация и екологични изисквания, съществуването на адекватна одитна среда за изпълнението на условията за плащане при опростени форми на отчитане на предоставена финансова подкрепа, е напълно идентична с тази в длъжностната характеристика на длъжността- Началник отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“, организира и ръководи работата на отдела, свързана с приключване на проверките, извършвани от Дирекция „Вътрешен одит, при проверката контролира и удостоверяването на законосъобразността и целесъобразността на разходите по приоритетна ос „Техническа помощ на ПОС 21-27, организира и ръководи дейността на отдела при извършването на проверки на искания за авансово финансиране по реда на ДДС №06/03.09.2011, представени от бенефициенти – бюджетни предприятия са напълно идентични с тези по длъжностната характеристика на длъжността – Началник сектор „Финансова верификация“, организира ръководи дейността на отдела изпълнявана от отдела по отношение на разпределянето на лимити в системата за електронни банкови разплащания СЕБРА по съответните десетразрядни кодове по ПОС 21-27, е пренесено и в длъжностната характеристика на длъжността- Началник отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“- с малко изменение- разпределя лимити в системата за електронни банкови разплащания „СЕБРА“ по съответните десетразрядни кодове по ПОС 201-2027, организира и ръководи дейността на отдела, свързана с инициране на плащанията към бенефициентите в системата на БНБ, включително изпълнение на плащанията към бенефициентите в системата за електронни банкови разплащания СЕБРА по съответните десетразрядни кодове по ПОС 21-27, ръководенето на работата на отдела в процеса на осъществяване на счетоводната дейност и отчетност в ГДОПС, като следи за своевременното изпълнение на счетоводните операции, проследява изпълнението на финансовите инструменти по ПОС 2021-2027 са напълно идентични с длъжностната характеристика на длъжността- Началник отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“ и последното задължение е залегнало и в длъжностната характеристика на длъжността-Началник сектор. Налице е съвпадение между двете длъжностни характеристики- Началник отдел „Финансова дейност“ и Началник отдел „Финансово планиране и счетоводна отчетност“ и по отношение на задълженията по ОПОС 2014-2020, както и

по задължение по ПОС 2021-2027 по двете длъжностни характеристики, като задълженията по длъжностната характеристика на длъжността, която е заемал оспорващият и новата длъжностна характеристика са напълно идентични, налице е пълно съвпадение и по отношение на други задължения, свързани с дейността на отдела, възлагането, планирането и отчитането на работата, отговорностите, свързани с организацията на работата, управление на персонала и ресурсите, вземането на решения, контактите, изисквания за заемане на длъжността, Компетентността на отдела по двете длъжностни характеристики, налице е съвпадение и по отношение на възлагането, отчитането и планирането на работата и са еднакви по двете длъжностни характеристики, налице е пълно съвпадение по отношение на отговорностите, свързани с организацията на работата, управление на персонала и ресурсите, по отношение на вземането на решения, налице е пълно съвпадение и относно необходимите компетентности.

Всичко това сочи, че не е налице реално съкращаване на длъжността, а фиктивно такова, като длъжността, която е заемал оспорващият продължава да съществува със същите задължения и отговорности и като система от функции, като е променено наименованието и.

Неоснователен е и доводът на оспорващия, че в Министерство на околната среда и водите е имало достатъчно свободни места, но на него не му е предложено да ги заеме, защото преценката дали изобщо да остане даден служител в едно министерство е преценка на органа по назначаването и при съкращаване на длъжността по реда на чл.10б, ал.1, т.2 от ЗДСл органът по назначаването няма задължение преди да прекрати служебното правоотношение да предложи на служителя да заеме друга свободна длъжност в Министерството.

Предвид на това, длъжността на оспорващия не е съкратена, тя е престанала да съществува в новото Длъжностно разписание, но само формално, като е открита нова щатна бройка на длъжността – Началник отдел “ Финансово планиране и счетоводна отчетност”, която е идентична по отношение на преки задължения, задължения и отговорности и компетентности с тази, която е заемал оспорващият – Началник отдел “ „Финансова дейност“. "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и процесният случай е такъв - длъжността, която е заемал оспорващият е престанала да съществува като нормативно определена позиция в длъжностното разписание в сила от 18.07.2025 година, но не и като система от функции, задължения и изисквания в длъжностното разписание, действало към момента на прекратяване на служебното правоотношение, така след това.

Обстоятелството, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция под ново наименование - Началник отдел “ Финансово планиране и счетоводна отчетност” не води до извод, че е налице реално съкращаване на длъжността, защото длъжността продължава да съществува като система от функции, задължения и отговорности.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, неотговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предполага отмяната и .

Що се касае до наведените доводи и изразени възмущения в жалбата, то настоящият съдебен състав намира за ненужно да ги обсъжда, тъй като възмущението и как се е чувствал оспорващият не е предмет на съдебна проверка в производството по оспорване на заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените по делото разноски – заплатено от него адвокатско възнаграждение, като следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение, депозирано в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването. Нормата на чл.78, ал.5 от ГПК е изменена и изисква мотивирано възражение за прекомерност, а не само, че делото не представлява правна и фактическа сложност/ ДВ, бр. 17 от 2026 г.)- ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна. В конкретния случай, заплатеното възнаграждение от страна на оспорващия е в размер на 1000 лева / 511,29 евро/, като съгласно Наредбата за заплащане на адвокатската работа- чл.8, ал.3 за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева и то не е прекомерно, за да бъде редуцирано, а е в минималния размер на Наредбата.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/приложима по силата на чл.144 АПК по присъждането на разноски ,съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № 960/17.07.2025 година на Министър на околната среда и водите , с която последният прекратил служебното правоотношение на М. С. Д. на длъжност- Началник на Отдел“ Финансова дейност“ в Главна дирекция „ Оперативна програма „Околна среда“, считано от 18.07.2025 година на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността. №

ОСЪЖДА МИНИСТЪР НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ – ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА М. С. Д. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 511,29 ЕВРО/ 1000 ЛЕВА/– ЗАПЛАТЕНО АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО. РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ:

